

ЄВРОПЕЙСЬКА ТРАДИЦІЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ СПАДЩИНИ ПРЕЗИДЕНТСТВА

У статті висвітлюються питання збереження документальної спадщини президентів європейських країн та введення її у електронний інформаційний простір.

Ключові слова: президент, документальна спадщина, Інтернет, Європа.

V.M. Udovyk

EUROPEAN TRADITION OF PRESERVATION HERITAGE OF PRESIDENCY

The article investigates the issues of preservation documentary heritage Presidents of the European countries and introduction it into an electronic information space.

Keywords: president, documentary heritage, Internet, Europe.

Запровадження інституту президентства в державах з республіканським устроєм розпочалося зі США після прийняття ними Конституції 1776 р. Після низки революційних подій у європейських країнах, а найбільш масово після Першої світової війни, інститут президентства встановився й у більшості країн Європи. У сучасному світі інститут президентства досить поширений. Президенти є главами держав майже у 150 країнах світу.

Інститут президентства – це суспільно-політичне явище, яке відбиває не тільки діяльність глави держави як вищої посадової особи в країні, а й цілу систему служб, яка забезпечує виконання функцій президента; комплекс нормативних документів, згідно з якими президент здійснює свої повноваження; вибори глави держави.

Дослідження інституту президентства в Україні є надзвичайно важливим для сучасного українського суспільства у зв'язку з тривалим процесом пошуку найоптимальнішої форми правління (від президентської через парламентсько-президентську та парламентської до президентсько-парламентської), що потребує вивчення історії запровадження та розвитку інституту президентства не лише в Україні, а й у провідних країнах світу. Дослідження інституту президентства неможливо уявити без вивчення та аналізу всієї документальної спадщини, яка накопичується за часи правління президентів та їхньої діяльності на політичній арені після залишення найвищої посади.

Від позиції президента на політичному олімпі країни та законодавчого закріплення за ним найважливіших повноважень залежать і кількісні показники документального масиву, який залишається після його діяльності, а також це впливає й на важливість окремого збереження та ґрунтового дослідження.

Як відомо, перші президентські спеціалізовані бібліотечно-архівно-музейні комплекси з'явилися у США 1939 р., коли президент США Ф.Рузвельт вирішив створити власну бібліотеку для зберігання документів, що були створені під час його правління. І на сьогодні їх нараховується 21 установа, з них Національному архівному управлінню та Адміністрації документації США підпорядковуються 13.

Сильна президентська влада на кшталт США у країнах Західної Європи урівноважується сильною позицією законодавчої гілки влади. Можливо, тому тут не склалася традиція окремого виділення архівних та бібліотечних фондів президентів країни. У європейських країнах колишнього соціалістичного табору після демократичних перетворень 90-х рр. ХХ ст. та реалізації низки економічних та суспільно-політичних реформ було не до створення музеїв чи бібліотек президентів.

Але все ж таки і в країнах Європи на сьогодні простежується тенденція окремого збереження документального спадку глави держави, зокрема президента. Застосовуючи сучасні інформаційні технології, ці спеціалізовані президентські зібрання документальних ресурсів все активніше популяризують власні інформаційні ресурси шляхом світової мережі та посилюють інтерес громадськості до постаті президента та його епохи правління.

Питаннями накопичення, збереження та дослідження документів та матеріалів інституту президентства займаються переважно американські спеціалісти на своєму досвіді [4, 10]. А власне дослідження збереження документальної спадщини президентів країн Європи відбувається побічно при вивченні діяльності постаті глави держави та історичного періоду його перебування на посаді [5, 11]. Крім того, самі музеї чи бібліотечні зібрання готують наукові дослідження, в яких торкаються і своєї діяльності [6]. В Україні, досліджуючи спеціалізовані документальні фонди, зокрема й інституту президентства, в основному, звертаються до американського досвіду [1-3].

Метою даної статті є вивчення особливостей введення у сучасний інформаційний простір документів та матеріалів президентських бібліотек, музеїв чи меморіальних комплексів країн Європи.

У країнах ЄС відсутні спеціалізовані бібліотеки американського типу, але при більшості президентських канцелярій функціонують бібліотеки для обслуговування співробітників, що обслуговують діяльність президента. Деякі з них мають власні веб-сайти. Наприклад, Бібліотека Секретаріату Президента Італійської Республіки

(http://www.quirinale.it/qrnw/statico/biblioteca/bib_home.htm) нараховує понад 70 тис. книг, 2 450 мікрофільмів, більше 500 мультимедійних дисків та колекція сучасних італійських ЗМІ. Її було організовано 1949 р. як підрозділ історичного архіву Секретаріату. З 2007 р. вона діє як окрема одиниця і контролюється генеральним секретарем. Бібліотека, основою фонду якої стала бібліотечна

колекція королівського двору, займається не лише поповненням інформаційними ресурсами та їхнім обслуговуванням, але й веде науково-дослідну роботу, надає інформаційно-аналітичні та консалтингові послуги підрозділам Секретаріату, а також готує і поширює інформаційні бюлетені (щоквартальний «Бюлетень нових надходжень» та тематичні «Percorso tematico» і «Bollettino dei periodici») та каталоги, формує електронні бази даних. Співробітники цієї установи беруть участь у проектах Секретаріату та італійських бібліотек щодо розвитку мережевої інформації. Крім бібліотеки, при Секретаріаті функціонує й архів президентів. Він складається з документів діяльності всіх президентів Італійської Республіки та частково документів королівського двору. Документи та матеріали зберігаються у вільному доступі за винятком тих, що мають державну таємницю. Для дослідників інституту президентства, зокрема Італії, важливим джерелом є особисті документи президентів (близько 6 тис. аудіокасет та 1550 відеокасет, велика кількість фоторесурсів). З останніх надходжень до архіву – це особисті щоденники колишнього президента Республіки Карло Чампі, які охоплюють період 1977-2006 рр. Частково в електронному вигляді вони доступні на веб-сторінці архіву [7].

Переважна більшість інформаційних ресурсів, що входять до складу документальної спадщини інституту президентства європейських країн, знаходяться у приватних руках і використовуються для репрезентації періоду правління певного президента. В основному, управляють приватними музеями та бібліотеками спеціально створені фонди (Фонд Шарля де Голля (<http://www.maison-natale-de-gaulle.org>), Фонд Олександра Квасневського (<http://www.kwasniewskialeksander.eu>) та ін.). Приватні музеї чи бібліотеки, як правило, засновуються на батьківщині президентів, і їхні представлення у сучасному інформаційному просторі залежить від ролі лідера у державному та світовому процесі.

Наприклад, у Франції 2008 р. відкрили Музей-меморіал Шарля де Голля у селищі Коломбе-ле-Дьоз-Егліз, де був похований цей видатний французький діяч. На відкритті були присутні президент Франції Ніколя Саркозі та канцлер Німеччини Ангела Меркель. Відкриттю нового музейного комплексу посприяв Фонд Шарля де Голля, який інвестував у проект близько 14,5 млн євро. За задумом фундаторів, музей являє собою найсучасніший освітній та архівний центр. Експозиція складається з кількох частин, які присвячені ключовим подіям у житті французького президента: Друга світова війна, колонізація Алжиру, студентські рухи 1968 р. Меморіал організовує серію лекцій та семінарів на тему розвитку ЗМІ в епоху цифрових технологій. Музей-меморіал приділяє велику увагу освітній функції: для студентів та школярів проводяться спеціалізовані екскурсії та читання, поширюються мультимедійні матеріали з історії життя та діяльності Шарля де Голля та історії Франції в епоху його правління (у фондах музею зберігається більше 20 год. відеоматеріалів). На сайті меморіалу (memorial-charlesdegaulle.fr) виставлені для користувачів частина мультимедійних ресурсів з діяльності як самого музею та віртуальні екскурсії по експозиціях, так і публічні промови де Голля. Наприклад, найбільш

відвідуваними є ресурси, пов'язані з участю де Голля у Другій світовій війні [6].

Для збільшення представлення інформаційних ресурсів та документальної спадщини про французького президента Шарля де Голля у світовій мережі Національний інститут аудіовізуальних ресурсів Франції та Фонд Шарля де Голля презентували новий Інтернет-портал «Публічні промови Шарля де Голля» – <http://www.ina.fr/fresques/de-gaulle>. На порталі виставлені для загального доступу близько 200 радіо та телематеріалів, кінохроніки загальною тривалістю більше 50 годин. Цей ресурс (промови, інтерв'ю, привітання, звернення тощо) відображають не лише французьке політичне життя, а й міжнародний процес після Другої світової війни. Матеріали розділені за тематичним та хронологічним принципом і висвітлюють найбільш важливі події в житті де Голля: військові конфлікти в Алжирі, політичні виступи у травні 1968 р., повернення до влади, взаємовідносини з європейськими й африканськими країнами, США та СРСР. Використовуючи досвід Національного інституту аудіовізуальних ресурсів Франції в опрацюванні мультимедійних матеріалів, засновники portalу зробили дуже вдалий інтерфейс, пошуковий апарат, інформаційний супровід поданих матеріалів, і, що найголовніше, – це подали стенограми всіх аудіовізуальних записів з можливістю пошуку за ними он-лайн.

Необхідно відмітити також ще один мережевий ресурс стосовно французького президента де Голля – Центр дослідження Шарля де Голля (<http://www.charlesdegaulle.be>). Центр заснований 1974 р. і на сьогодні нараховує більше 150 членів. На порталі Центру, крім мультимедійних ресурсів (відеолекції дослідників голлізму), велика увага приділена бібліографічним ресурсам та науково-дослідним роботам з проблематики історії Франції періоду Шарля де Голля. На жаль, лекції не мають повного доступу на веб-порталі, але їх можна замовити на ньому через електронну пошту.

Крім вищеназваних, у французькому просторі Інтернету функціонують ще кілька порталів, які представляють у електронний простір інформаційні ресурси про французького президента Шарля де Голля – це Інформаційний центр голлізму (<http://www.gaullisme.net>); освітні ресурси про Шарля де Голля (<http://www.de-gaulle-edu.net>) та ін.

Французький електронний інформаційний простір заповнений не лише документальною спадщиною Шарля де Голля – інші президенти Франції також не оминають світову мережу. Ділиться своїми думками щодо актуальних подій сьогодення, використовуючи сучасні інформаційні технології, президент Франції 1974-1981 рр. 87-річний Валері Жискар д'Естен (<http://www.vge-europe.eu>), активно наповнює Інтернет інформаційними ресурсами про інститут президентства у Франції Асоціація Жоржа Помпіду (<http://www.georges-pompidou.org>), інститут Франсуа Міттерана (<http://www.mitterrand.org>), Асоціація та Фонд Жака Ширака (<http://www.jacqueschirac-asso.fr>, <http://www.fondationchirac.eu>).

Музей Жака Ширака (<http://www.museepresidentjchirac.fr>), який розташований у муніципалітеті Сарран департаменту Коррез у Франції. В

експозиціях музею виставлено більше 150 подарунків (особистих та офіційних) Жаку Шираку від політичних, громадських та мистецьких діячів Франції та країн світу, а всього у фондах музею більше 5 000 тривимірних об'єктів та близько 17 тис. книжкових видань. Музей веде велику роботу з дитячими колективами. Для школярів та студентів готуються спеціалізовані виставки (колекція африканських масок, історія писемності, японська каліграфія тощо), до яких готуються лекційні матеріали, брошури та навчальні посібники з проблематики інституту президентства, державотворення, міжнародних відносин: «Франція та Німеччина: 1945-2007. Взаємовідносини?», «Навчальні замітки: владні установи» та ін. [8].

У Німеччині відзначилися створенням окремих спеціалізованих зібрань для збереження документальної спадщини глав держав (принаймні, зі створенням веб-порталів та виходом у світовий інформаційний простір) лише видатні політичні діячі Німеччини XIX-XX ст. – перші президенти: Фрідріх Еберт, перший президент Веймарської Республіки (1919-1925) та Теодор Хойс, перший президент ФРН (1949-1959) (<http://www.stiftung-heuss-haus.de>) та кілька канцлерів: Отто фон Бісмарк (<http://www.bismarck-stiftung.de>), Віллі Брант (<http://www.willy-brandt.org>) та Конрад Аденауер (<http://www.adenauerhaus.de>). Проте, інформацію про всіх президентів Німеччини та перших леді, а починаючи з президента Ріхарда фон Вайцеккера, – переглянути їхні публічні промови та частково фотоматеріали можна на офіційному веб-порталі Федерального президента Німеччини – <http://www.bundespraesident.de/DE/Die-Bundespraesidenten/Die-Bundespraesidenten-node.html>.

Меморіальний комплекс Фрідріха Еберта Німеччини складається з музею, бібліотеки та архіву. Відкритий у травні 1962 р. у невеличкому приміщенні в м. Гейдельберг (батьківщина Ф. Еберта), він був покликаний накопичувати та зберігати документальну спадщину Ф. Еберта та інформаційні ресурси, які б висвітлювали історію Німеччини та її роль на міжнародній арені у період правління першого демократичного президента. Поступово накопичуючи документи та матеріали, завдяки підтримки федерального уряду, приміщення меморіалу розширювалося і досягло на початок 1989 р. (річниця обрання Еберта президентом) 275 кв. м. На сьогодні бібліотека меморіалу нараховує більше 7 500 книг та періодичних видань, в архіві зберігаються німецькі газети за період 1878-1945 рр., які висвітлюють не лише життєву діяльність першого президента Німеччини, а й цінні для дослідження німецьких партійних організацій початку становлення демократичної держави в Німеччині. Зберігаючи та досліджуючи документи та матеріали, накопичені за історію існування меморіалу, співробітники музею та архіву розпочали цифрування інформаційних ресурсів та виставлення їх у світову мережу. На сьогодні доступ через веб-сторінку меморіалу (<http://www.ebert-gedenkstaette.de/plakatsammlung.html>) є до колекції плакатів 1914-1933 рр., частково до особистих архівних та фотоматеріалів.

Фонд Теодора Хойса, заснований Бундестагом 1994 р., підтримує функціонування бібліотеки та архіву першого президента ФРН. Крім того, робить внесок у дослідження історичного періоду перебування Т. Хойса на

найвищій державній посаді шляхом проведення семінарів, тренінгів, лекцій та поширення публікацій наукових періодичних та монографічних видань з відповідної проблематики. Всю наукову літературу зацікавлені користувачі можуть замовити через веб-портал [13]. Крім того, тут же можна переглянути бібліографічний список видань із питань політичної та творчої діяльності президента ФРН Т. Хойса та його дружини Е. Хойс-Кнапп, а також авторських робіт подружжя Хойс. Для популяризації знань про президента Хойса та період його правління серед молодого покоління співробітниками Фонду розроблені методичні матеріали для навчальних закладів, які доступні в електронному варіанті на порталі Фонду. В архівних фондах зберігаються аудіовізуальні та друковані матеріали періоду XIX-XX ст. На порталі Фонду подається список архівних матеріалів, які дослідники можуть вивчати у приміщеннях архіву та бібліотеки. Використовуючи можливості сучасних інформаційних технологій, Фонд створив свою сторінку і в соціальних мережах (<http://www.facebook.com/heusshaus>) для спілкування з більшим колом відвідувачів та зацікавлених у пізнанні історії Німеччини XX ст., а також для оперативного інформування про актуальні події, пов'язані з першим президентом ФРН.

У Польщі одним із найбільш значних збирачів документальної спадщини інституту президентства та її дослідження на користь демократичним змінам у суспільстві – є Інститут Леха Валенси (<http://www.ilw.org.pl>). Ідея заснування Інституту виникла 1995 р., після вивчення досвіду діяльності президентських бібліотек США та фондів екс-президентів у країнах світу. Серед найбільших неурядових громадських організацій Інститут Л.Валенси був провідною установою у просуванні ідеї інтеграції країни до ЄС. Маючи на меті широкий спектр діяльності з підтримки процесу децентралізації, розвитку демократії та захист прав людини у всьому світі (зокрема, Куба, Китай, Тибет, Бірма та ін), Інститут заснував благодійний фонд Леха Валенси та розпочав створення Президентської бібліотеки та музею Леха Валенси у Варшаві (www.bibliotekalw.pl). Остання повинна збирати, накопичувати, досліджувати та популяризувати шляхом створення Інтернет-порталу документальної спадщини Л. Валенси, а й взаємодіяти з подібними спеціалізованими зібраннями за кордоном, виховувати в молоді повагу до польської історії та інституту президентства освітніми та просвітницькими заходами. У кінцевому результаті даний портал повинен перетвориться на мережевий цифровий архів історії Польщі 1980-1995 рр. через призму діяльності провідного політичного польського діяча Леха Валенси.

Збір і накопичення документальної спадщини польського президента та популяризація її сучасними інформаційними технологіями розраховані на молоде покоління поляків, які не були сучасниками подій руху «Солідарність» та соціальних перетворень кінця 80-х – початку 90-х рр. Для більш ширшого охоплення читацької аудиторії портал функціонує польською та англійською мовами. На сьогодні виховну функцію виконує Інститут Л.Валенси. На його Інтернет-порталі доступні повнотекстові видання, розраховані на молоду аудиторію: «Symbole polskiej wolności», «Drogi do Wolności – Drogi do wspólnej

Еурору» та ін. Крім того, на цьому веб-порталі присутні мультимедійні матеріали про польського президента Л. Валенсу, як про його сучасну діяльність, так і про його життєвий шлях [9], тексти його публічних промов та відгуки в ЗМІ. Цікавим для дослідника інституту президентства в Польщі будуть оцінки діяльності Л. Валенси з боку провідних політиків світу (Далай-Лама XIV, Ніколя Саркозі та ін.), що також є на порталі Інституту. Сучасну діяльність Л. Валенсии у мультимедійному розрізі відстежує його однойменний блог – <http://lechwalesa.blogg.pl>.

Щодо інших польських президентів, то їхній спадок не так широко представлений у електронному інформаційному просторі, як Л. Валенси. Наприклад, велику кількість інформаційних матеріалів, але лише про сучасну благодійну та політичну діяльність, подає Канцелярія президента Польщі (1995-2005) Олександра Квасневського (<http://kwasniewskialeksander.pl>).

Необхідно відзначити, що досвід введення документальної спадщини вищого посадовця держави у сучасний електронний інформаційний простір у Польщі розпочався 2008 р. з цифрування архіву Юзефа Пілсудського, який знаходиться у США. Американський інститут Ю. Пілсудського розмістив онлайн-архів на своєму Інтернет-порталі – <http://www.pilsudski.org/archiwa>. На 1 січня 2013 р. лише особистих документів Пілсудського на ньому представлено 174 папки. І хоча Ю. Пілсудський не був президентом Польщі, але він вніс значний внесок в розбудову польської демократичної держави і його документальне надбання становить великий інтерес для дослідників державотворення та вищої державної влади. Нещодавно, у грудні 2012 р., президент Польщі Б. Коморовський презентував проєкт Музею Ю. Пілсудського, який повинен зібрати всі документи і матеріали з історії розбудови польської держави після Першої світової війни [12].

Серед інших президентських країн Європейського союзу свої інформаційні матеріали: документальні та мультимедійні ресурси представив світовій мережі Петр Стоянов, президент Болгарії 1997-2002 рр. – <http://www.petarstoyanov.com>. Цей меморіальний портал насичений, в основному, стандартною інформацією про життя П. Стоянова, а також відео- та фотоматеріали, що висвітлюють його діяльність на вищій посаді в державі. Крім того, продовжується наповнення сучасною актуальною інформацією, до якої причетний П. Стоянов.

Отже, в країнах Європи для збереження документальної спадщини глави держави, зокрема інституту президентства останнім часом створюються та активно входять у світовий інформаційний простір спеціалізовані документальні зібрання (музеї, бібліотеки, меморіали). Контролюють та фінансують їхню діяльність, переважно, однойменні фонди экс-президентів (Фонд Шарля де Голля, Фонд Леха Валенси та ін.). Приватні музеї чи бібліотеки, як правило, засновуються на батьківщині президентів, і їхнє представлення в сучасному інформаційному просторі залежить від ролі лідера у державному та світовому процесі. Найбільш яскравим прикладом цього є функціонування низки музеїв, меморіальних комплексів та освітніх Інтернет-порталів у Франції для пропагування історичних та культурних цінностей, ролі особистості та формування позитивного образу президента в молодого

покоління французів. У більшості європейських країн з парламентською або змішаною формами правління президенти рідко залишаються активними учасниками політичного процесу, а тому займаються лише благодійною діяльністю й не створюють окремі від національного зібрання документальної спадщини.

Використані джерела

1. Кушерський А. Президентські бібліотеки у світовому інформаційному просторі (на прикладі США) / А. Кушерський // Наукові праці Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського. Вип. 27. – К., 2010. – С. 68-81.
2. Стрішенець Н. Президентські бібліотеки США: історія та досвід функціонування / Н. Стрішенець // Бібліотечний вісник. – 2001. – № 6. – С. 31-39.
3. Чепуренко Я. Структура, формування та збереження документних фондів президентських бібліотек США / Я. Чепуренко // Бібліотечний вісник. – 2002. – № 2. – С. 22-36.
4. Anaman Christopher Presidential Libraries: The Influence of Ideology on Architecture [Electronic resource] / Christopher Anaman // The Sovereign. A Collection of Political Science. – 2011. – Vol. 2, Issue 1. – P. 11–21. – Access mode: http://www.svsu.edu/media/writingcenter/docs/writingcenterpdf/Sovereign_Winter_2011_Body.pdf. – Title from screen.
5. Cole Alistair Francois Mitterrand: A Study in Political Leadership [Electronic resource] / Alistair Cole. – Routledge, 1994. – 216 p. – Access mode: <http://books.google.com.ua/books?id=r3jERiOpLT0C&printsec=frontcover&dq=president+france&hl=ru&sa=X&ei=MHcbUfLhHMjEtAa11YGIAQ&sqi=2&ved=0CDEQ6AEwAA#v=onepage&q=president%20france&f=false>. – Title from screen.
6. Discours de Charles de Gaulle [Electronic resource]. – Access mode: <http://en.memorial-charlesdegaulle.fr/video.php?ThemaID=11&CatID=15>. – Title from screen.
7. Drake Miriam A. Presidential Archives: Hype, Reality, and Limits to Access [Electronic resource] / Miriam A. Drake // Information Today. – 2007. – June. – Access mode: <http://www.infotoday.com/it/jun07/Drake.shtml>. – Title from screen.
8. Fiches et dossiers pédagogiques [Electronic resource]. – Access mode: http://www.museepresidentjchirac.fr/fr/f4_1.php. – Title from screen.
9. Film o Nagrodzie Lecha Wałęsy [Electronic resource]. – Access mode: http://www.ilw.org.pl/filmy.v_38.strona_. – Title from screen
10. Han M. K. A Study on the Suggestions and Analysis on the Education Programs in the Presidential Libraries [Electronic recourse] / Mi-Kyung Han // International Journal of Knowledge Content Development & Technology. – 2011. – Vol. 1, No.1. – P. 39–60. Access mode: http://www.researchgate.net/publication/228437210_A_Study_on_the_Suggestions_and_Analysis_on_the_Education_Programs_in_the_Presidential_Libraries. – Title from screen.

11. Peluffo Paolo Carlo Azeglio Ciampi [Electronic resource] / Paolo Peluffo. – Milano: Bur, 2007. – 533 p. – Access mode: http://books.google.com.ua/books?id=Pa_JTL0w-moC&printsec=frontcover&hl=ru&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false. – Title from screen.
12. Polish independence hero Pilsudski granted museum [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.thenews.pl/1/9/Artykul/117810,Polish-independence-hero-Pilsudski-granted-museum>. – Title from screen.
13. Publikationen [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.stiftung-heuss-haus.de/html/publikationen.html>. – Title from screen.